

Hoa Anh Đào

Nam Cát
B.H.

Serge Polanski vừa về đến căn phòng ở Virginia cạnh thủ đô Washington, chỗ ở từ 3 năm nay của chàng. Ngoài ô thủ đô mùa xuân năm nay cũng như mùa xuân của mọi năm, vào tháng tư phong cảnh thật là tuyệt vời. Hoa anh đào tranh nở với nhiều loại hoa khác vùng hồng trên mọi nẻo đường, khách “lặng du” tưởng chừng như mình đang lạc vào chốn thiên thai nào.

Serge tuy mệt mỏi, vừa dựa thẳng lưng vào sofa vừa liếc mắt nhìn qua đồng hồ mà ai đã để sẵn trên bàn kề cạnh. Serge không cần đoán cũng biết chỉ có Lana, người bạn gái có thể sắp cưới của chàng mới có chìa khoá, và thỉnh thoảng vẫn đến thăm chàng và ở lại ăn còng. Serge chưa đọc xong mấy phong bì thì đã thiếp ngủ.

Máy phút sau Lana trở lại, nhẹ nhàng soạn thức ăn nàng vừa mua sẵn lên bàn, và ngồi xem TV nhỏ nhỏ. Lana muốn cho Serge ngủ thêm tí chút nữa, vì đêm nay thứ bảy hai người tính còn đi nghe nhạc và nhảy nhót chút đỉnh cho vui như những chiều thứ bảy trước đây.

Serge là một chuyên viên thuộng thặng của Ngân Hàng Quốc Tế tại Hoa thịnh Đôn, chuyên về kinh tế và phát triển kỹ nghệ. Chàng mới 27 tuổi, nhưng đã giúp việc cho Ngân Hàng này trên 3 năm, sau khi tốt nghiệp tại Đại Học MIT. Ngân Hàng Quốc Tế, theo yêu cầu của Liên Hiệp Quốc đứng ra nghiên cứu những dự án phát triển kinh tế giúp cho những nước hội viên, được Liên Hiệp Quốc có ý định giúp đỡ. Trong năm vừa qua Serge phụ trách nhiều chương trình phát triển kinh tế cho ba quốc gia Hung Gia Lợi, Bảo Gia Lợi và Tiệp Khắc. Trong nhóm nghiên cứu cũng có rất nhiều chuyên viên thuộc nhiều quốc gia khác cũng phục vụ cho Ngân Hàng Quốc Tế, nhưng Serge gốc người Hung, nói được và hiểu được tiếng nói của 3 quốc gia này, nên được ưu thế hơn.

Năm 1958, sau vụ Người Hung nổi dậy chống Nga sô ô hộ, thì nhiều gia đình đã chạy đến ra nước ngoài tị nạn. Rất may mắn là gia đình của Serge vừa thoát khỏi nước thì được Hoa Kỳ cho phép qua đây, khi ấy chàng mới 3 tuổi. Cả gia đình chàng gồm bố mẹ và hai người chị. Chàng không nhớ chút gì về xứ Hung của chàng và chỉ biết rằng xứ ấy vẫn còn là cộng sản, vật chất thì thiếu thốn, và mọi người đều khao khát tự do... Bố mẹ chàng cũng vẫn nhân được tin tức của bà con hiên còn sống bên đó, và bố

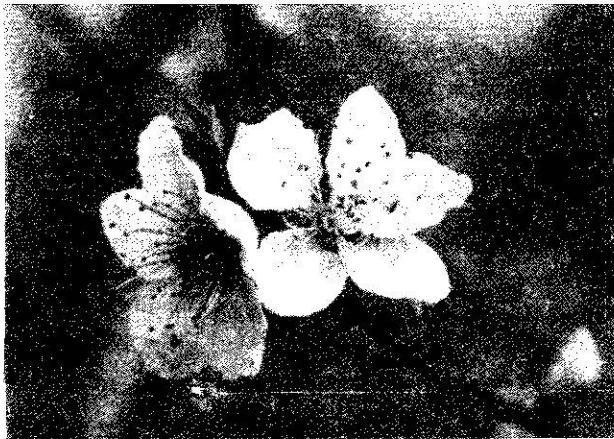
me chàng cũng thường gửi quà về biếu cho bà con. Những chuyện mà mẹ chàng kể cho nghe mà bà gọi là quê mẹ của bà (my old country) có nhiều mâu chuyện đẹp như huyền thoại, và bà lại nhắc lại cho Serge nghe rằng chính bọn Cộng Sản độc tài đã đuổi bà và gia đình ra khỏi nước Hung thương mến của bà hơn 25 năm nay. Serge, với chức vụ của chàng thường thường vẫn qua lại máy nước như Hung, Bảo hay Tiệp. Chàng là người thấy rõ nhất từ do, no ấm, là thế nào, và cái “giá” của tự do đất chung nào. Những câu chuyện vui buồn mà mẹ chàng hay kể cho các con nghe luôn nhắc nhở đến những kỷ niệm vui và đẹp của một xã hội giàu sang mà bà sống sung sướng trước đây. Trái lại những câu chuyện mà Bố chàng hay nhắc nhở thì lại khêu gợi những thắc mắc, những lo âu, từng túi nhục của trai thế hệ, đã không làm những gì phải làm cho dân Hung của ông được tự do, được no ấm hơn.

Serge sống trong không khí êm đềm của một gai đình trung lưu đủ ăn, đủ mặc, nhưng lại khắc khổ và lúng túng nội tâm, khiến chàng dõi khi tự vấn mình là chàng có phải có hay không những ưu tư, những mặc cảm của Bố chàng. Serge mang nặng những suy tư đó mà không có ai để cùng tìm kiếm một giải pháp, một con đường cho tâm hồn, một hướng đi cho tư tưởng, và cốt nhất là cho tự mình được “an tâm”, điều mà chàng thấy cần có, vì chàng thấy Bố chàng, chỉ vì không kiếm được con đường “sáng” cho mình mà phải rât là “lao tâm” trong suốt thời gian sinh sống đáng ra rất sung sướng tại Hoa Kỳ này.

Ra ngoài xã hội, chẳng ai biết rằng Serge gốc gác người Hung cả, và chính chàng cũng không bao giờ nghĩ rằng mình là Mỹ Hung, khác với Mỹ Anh hay Mỹ Đức. Serge chăm chỉ với công việc, khiến thường cấp luôn vui ý. Một chuyên viên giỏi là phải biết nghiên cứu tâng tận ván đề, biết xét đoán mọi khía cạnh, biết phân tách tốt xấu và biết để nghị giải pháp “đúng” theo đường lối của Ngân Hàng Quốc Tế. Việc làm, nếu chỉ có vậy thì chắc rằng Serge có thể là một kỹ sư hàng đầu, không mấy ai hòn được... cho đến khi Serge thấy rằng chính vì công việc của chàng đang làm, cũng đang làm cho chàng và Bố chàng dõi khi cũng hình như có đôi chút trực trắc nhỏ.

Trời đã hôn 7 giờ tối, Lana khẽ thúc nhẹ Serge dậy ăn còng. Serge vùng tỉnh dậy, cảm ơn Lana, và hai người bắt đầu dùng còng lè để có thêm thì giờ đi chơi tiếp theo đó.

Lana hỏi Serge đã xem đồng thư trên bàn chưa? hình như có nhiều thư câu nhưng ai lạ lầm gửi tới. Serge vừa ăn, vừa khen ngon quá, và lẹ bóc tung thư một. Trong đám thư, có 2 lá thư của những người không quen, nhưng lời lẽ rất thâm thiết, và muôn được tiếp kiến chàng.

Serge đọc xong, vứt vào một bên, tiếp tục ăn xong bữa cỗ và cùng Lana đi ra club "May Flower" ở Connecticut Avenue nghe nhạc và khiêu vũ. Cảnh club này có "press club" cũng có nhiều trò vui mỗi cuối tuần, cho nên anh chị này cũng hay lại chơi thường lăm.

Trong khi nghe nhạc thì tinh thần của Serge lại để đâu đâu? Chàng cố nhớ lại xem hình như trong 2 bức thư chàng vừa nhận được hôm nay có tên người gửi thấy hơi quen biết ở đâu ra. Lana thấy Serge trầm tư thì hỏi? Anh sao vậy, có gì lo âu phải không? Serge trả lời, lo thì không lo, nhưng thắc mắc thì có.

Mãi tối ngoài 2 giờ sáng, sắp sửa ra về, thì Serge mới nhớ ra tên người gửi. Đó có thể là anh chàng Dimitroft mà Serge đã gặp mấy lần tại Hung, trong khi đi nghiên cứu chương trình tại đó, 4 tháng trước đây.

Về đến nhà, Serge lấy thư ra đọc đi đọc lại và chắc chắn rằng người gửi là anh chàng Dimitroft đó chứ không còn ai nữa.

Dimitroft làm việc cho chính phủ Hung, là người trực tiếp gặp gỡ Serge để giúp đỡ cho Serge có đủ tất cả những du kiện cần thiết để lập dự án mà Ngân Hàng Quốc Tế giao phó phần sự cho chàng. Tại sao Dimitroft cần gặp chàng?

Và làm sao Dimitroft có thể xuất ngoại để gặp được? Và gặp để làm chi? Nếu chỉ trao đổi những điều kỹ thuật?

Mấy ngày sau đó Serge cứ thắc mắc mãi và không biết tâm sự với ai? Lana là người gần gũi nhất nhưng lại không phải là người có thể tìm thấy lý do gì cho chàng được. Vậy coi thắc mắc với ai bây giờ? và chính chàng cũng không muốn cho người xa lạ biết rõ chuyện gì, và rất có thể đó là chuyện chàng không nên cho ai biết. Serge suy nghĩ nhiều ngày và sau đó tính nên bàn chuyện này với Bố chàng, trước khi trả lời thư cho anh chàng Dimitroft.

Ngày hôm sau, khi tan sở, Serge lái xe lên Baltimore chở bố mẹ ô, ăn cỗm tối và hâu chuyện bố mẹ. Bố chàng sau khi nghe chàng kể chuyện và trao thư cho đọc thì ông ta mới cho Serge hay là rất có thể Dimitroft muốn gặp chàng vì một chuyện rất quan trọng nào đó. Ông khuyên Serge hai điều rất quan trọng. Thứ nhất là bất kỳ trường hợp nào, con phải trung thành với quốc gia mà con đang là công dân. Điều thứ hai là không bao giờ để cho đồng tiền chi phổi được, lung lạc được mình, làm mình mất lý trí. Ngoài ra không ai ngăn cản con có thể thường yêu dân tộc mà con đang mang giòng máu trong người hay một dân tộc mà con trọng hoặc là vì văn chương, hoặc là vì triết lý hoặc là vì lối sống đặc biệt của họ gì đó.

Serge hiểu Bố chàng muôn nhắc nhớ khéo về việc đang làm của chàng, rất có thể dính líu gì chăng với xứ Hung? Sau đó mấy hôm, Serge lại điện thoại nói chuyện với Bố chàng thật lâu, và hai bố con lại rủ nhau đi ăn cỗm cùng với bác sĩ Rudolph, là người bạn thân nhất của bố chàng mà chàng được biết từ lúc còn nhỏ.

Bác sĩ Rudolph cho Serge hay rằng tại Mỹ có nhiều hội đoàn hoạt động cho Hung, mục đích là làm sao có ngày lật đổ được bọn cộng sản, đem lại tự do cho dân tộc này. Từ việc vận động tuyển cử để bầu ra những Tổng Thống Hoa Kỳ có thiện cảm với chí hướng của nhóm này, đến vận động tại địa phương để bầu ra dân biểu, nghị sĩ hay thông đốc thân thiện với họ đến việc kêu gọi bè bạn góp công, của, để giúp cho những phong trào tranh đấu tại trong nước, kín đáo nhưng không phải không có hiệu quả, là đã làm giảm đi rất nhiều những sự khủng bố, những sự đàn áp, những sự bắt bớ, đã xảy ra những năm về trước, trước 1958. Vì trưởng hợp của Serge, không tiện đi gặp Dimitroft, cho nên Bố chàng và ông Bác Sĩ Rudolph đề nghị để ông Rudolph đi gặp Dimitroft xem ra là việc gì?

Tháng sau bác sĩ Rudolph gặp Serge trong buổi ăn trưa và cho hay rằng nhóm quốc gia tại Hung rất chống lại chương trình kinh tế mà Ngân Hàng Quốc Tế đang đứng ra nghiên cứu và rất có thể sẽ cho Hung vay tiền để thực hiện nay mai. Serge không hiểu phải xử trí ra làm sao? Quá nhiều ý nghĩ trái ngược lẫn nhau trong đầu óc chàng. Dĩ nhiên chàng chẳng bao giờ có thể có hành động nào phản lại quyền lợi của nước Mỹ được. Nhưng hành động trái lại với lưỡng tâm nghề nghiệp cũng là một chuyện không để Serge có thể nghĩ rằng sẽ làm được. Kiểm cách trì hoãn công chuyện sở cũng là một chuyện bận tâm khó chịu vô cùng.

Mấy tuần qua, Lana thấy Serge suy tư mà không hiểu chuyện gì? Nàng cũng muôn biết để có thể khuây khỏa được chuyện buồn nỗi Serge chàng? Nàng cũng có hội thăm mẹ Serge, nhưng bà này thì chàng bao giờ thổ lộ chuyện gì quan trọng với Lana bao giờ.

Một tháng sau, Serge gặp lại bác sĩ Rudolph, và thấy

dáng mặt vui vẻ của bác sĩ, Serge cảm thấy lên tinh thần và hy vọng thầm rằng may ra ông này sẽ đem tin vui cho chàng chặng? Và quả nhiên bác sĩ Rudolph với dáng mặt hiền hậu nhưng cương quyết, ông bảo cho Serge hay rằng:

Ta biết cháu đang bị hụt hẫng tâm can rất nhiều vì cháu đang lo âu, đang băn khoăn chưa tìm ra giải pháp thích đáng cho nội tâm. Ta và bố của Serge đều nghĩ rằng Serge quá đủ thông minh để tự tìm kiếm ra một giải pháp, và sự ưu tú nòi Serge cũng đủ chứng minh rằng chàng vẫn có giòng máu của người Hung, và chàng cũng ưu tư cho số phận dân tộc Hung, như mọi người Hung quốc gia khác dù đang ở nòi đâu, đang làm việc gì, cũng đều hụt hẫng về nòi xú me quê mình để mong ước rằng nếu may ra mình có cơ hội có thể giúp được gì cho xú mình, cho dân mình thì có lẽ không mấy ai nòi nào mà bỏ lỡ cơ hội ấy. Bác sĩ đoán được sự hân hoan lộ trên vế mặt của Serge, ông cầm tay Serge thật chặt và khẽ nói:

Ta và nhiều đồng bạn, đồng chí đều nghĩ rằng không thể để cho Serge, vì thấy không có lối thoát mà phải xin từ chức, cho nên quyết định dùng đường lối chính thức về chính trị để đối phó với quyết định của Liên Hiệp Quốc và Ngân Hàng Quốc Tế, nghĩa là dùng thế lực của nhóm nghị sĩ chống cộng tại quốc hội Hoa Kỳ, và dùng sức mạnh của báo chí chống cộng trên khắp thế giới, trong khi Serge vẫn giữ nguyên chức vụ, rất cần thiết cho tất cả.

Serge nghe xong, mừng rỡ quá, cảm ơn ông Rudolph và nhờ ông chuyển lại sự biết ơn cao chàng đối với tất cả những nhóm quốc gia Hung trên khắp thế giới.

Tối hôm đó Serge và Lana mừng nhau tại freedom club tại khu Georgetown, là nơi mà những nhóm lưu vong chống cộng thường tụ họp để sống lại những giây phút hy vọng, lieu thuộc không thể thiếu của những tâm hồn còn nuôi tranh đấu dù ngoại cảnh có phản trắc hay có bội bạc ngần nào.

Hai người chưa hề có được một bữa cỗ ngon và thoải mái như đêm hôm đó. Trời xuân tại thủ đô thật là tuyệt đẹp. Với đèn đường sáng ngập, với những cung điện lung linh, những dai lộ rộng rãi bao la, Hoa Thành Đôn chưa bao giờ chói rực và huy hoàng hơn.

Nam Cát
N.P. Bửu Hợp
Torrance, Cali mùa Đông 84.

GIẢI ĐÁP BÀI TOÁN (tiếp trang 25)

Nếu ta gấp trường hợp 4 ta biết trong EFG có tiền giả và tiền giả nhẹ hơn tiền thật.

Ta cân E với F:

- Nếu cân thẳng bằng thì đích thị G là giả
- Nếu cân lệch thì đồng nào nhẹ, đồng đó giả.

Nếu ta gấp trường hợp 5 ta biết trong EFG có tiền giả và tiền giả nặng hơn tiền thật.

Ta cân E với F:

- Nếu cân thẳng bằng thì đích thị G là giả
- Nếu cân lệch thì đồng nào nặng đồng đó giả

X

X X

Đề bài với 12 đồng tiền cũng giải đáp trường hợp. Đến 25 năm qua, trí óc lẩn thẩn, tính toán tính lui ván còn một "tiểu trường hợp" (subcase) chưa giải đáp được.

Đang "cầu cớ" nhờ hiện hồn về cách giải đáp và sẽ đăng vào Lá thỏ tối. Trong khi chờ đợi, xin các bạn nghĩ tiếp xem sao?